

skal være paa Stempelpapir, forekommer det mig, at det samme ogsaa maa skee med Hensyn til Udpantningen. Det er jo ofte en Tilfældighed, om en Forretning skal skee under Form af Udpantning eller under Form af Execution; saaledes har f. Ex. en Creditforening Udpantningsret, og derimod andre Foreninger, som ikke ere privilegerede, have Executionsret. Vi have ogsaa om dette Punkt fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) hørt forskjellige Yttringer, der, som Alt, hvad han hører i denne Sag, er meget lidenskabeligt og tager ikke tilbørligt Hensyn til Forholdene. Det synes vistnok at være noget af det Ubilligste og Hårdeste, at en Mand er i det Tilfælde, at der gjøres Execution og Udpantning hos ham for et Beløb, som han ikke kan betale, at man da forøger hans Udgifter ved at paalægge ham at betale en Stempelafgift af Executions- eller Udpantningsforretningen, og at han idetmindste ikke kan faae den gratis; thi er der nogen Ting i denne Verden, som man skulde have gratis, saa maatte det være Execution og Udpantning. Men man maa imidlertid vel overveie, hvad Følgen vilde blive af at slaae det fast, at Executions- og Udpantningsforretninger skulle være gratis. Hvis Følgen deraf kun var den, at de fik den gratis, der i Virkeligheden ikke kunde betale den Gjæld, hvorfor der blev gjort Execution eller Udpantning, saa var der god Grund dertil; men der er jo en Mængde, som meget godt kunne betale, men som ikke gjøre det, fordi de ikke ville. Hvor mange Skattehvere er der ikke, som naar de af en eller anden Grund ere blevne stødte, f. Ex. fordi de troe sig for høit ansatte i Skat, eller naar de ikke ville undvære Renten af deres Penge, vente med at betale Skatter til det Allerhødeste, og skulde nu disse have Udpantningen gratis, da vilde en stor Mængde af saadanne Skattehvere ikke betale sænd gennem Udpantning. Jeg taler her ikke om Stempelafgiften, men om fritagelse i Almindelighed. Man seer altsaa, at hvor træffende og rigtigt det end synes, naar man siger, at det er håardt, at der for en Mand skal være Udgifter forbundne med, at der gjøres Udpantning hos ham, at dette er Noget, som hænger nøie sammen med den

hele Statsordning, og det vilde medføre de allerstørste Ulemper, dersom der ikke var forbunden Ubøgheligheder og Udgifter med at lade det komme til Udpantning eller Execution; thi man vilde ved at hæve disse Byrder bevirke, at en stor Mængde Mennecker, der meget godt kunne betale, ikke vilde undsee sig ved at lade det komme til Udpantning. — Det er derfor urigtigt med Hensyn til en Bestemmelse som denne at henkaste Bestyrdninger som, at man plukker den sidste Tjer af den, som Intet har osv. Er det muligt at indrette Samfundsordenen saaledes, at disse Ulemper kunne undgaaes, da fortjener det Overveieelse, men man reformerer ikke ved at gjøre sliche Angreb paa det Bestaaende. Nogen finantiel Betydning troer jeg ikke der kan tillægges det af Mindretallet under Nr. 77 stillede Endringsforslag, men saaledes som det staaer for mig, passer det, som sagt, ikke ind i de øvrige Lovbestemmelser, der maatte da samtidigt med dets Antagelse forandres flere andre Bestemmelser. — Jeg kommer nu endelig til det under Nr. 88 stillede Forslag. Den ærede Ordfører talte for dette Forslag i Monarchiets Navn, i Statsenhedens Navn, som et Bindemiddel mellem de forskjellige Statsdele. Hvis nu dette var Tilfældet, vilde jeg paa ingen Maade have ladet Forslaget gaae ud af Commissionens Udkaft, hvor det oprindeligt stod, men hvorfra det er gaaet ud efter Overveieelse i Ministeriet, og jeg skal sige hvorfor. Naar man nemlig vil see efter i § 88, vil man bemærke, at deri staaer, at alle Documenter, som oprettes i Kongeriget Danmark, skulle stemples, om ogsaa de angaae Eiendomme eller andre Formuesgjenstande udenfor Kongeriget. Der er imidlertid gjort en Undtagelse fra denne almindelige Regel, den nemlig, at naar et Document er oprettet i Kongeriget, vedrørende Eiendoms- eller andre Formuesgjenstande i Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen eller paa Den St. Croix, da bliver det kun stempelpligtigt efter denne Lov, naar det anmeldes eller paatales for nogen Ret i Kongeriget, eller der angaaende samme gjøres Ansøgning til Ministerierne eller Øvrigheder. Jeg skal holde mig til et enkelt Tilfælde, for at Meningen af denne Undtagelse kan blive klar. Naar man f. Ex. her i Konge-